Vlag Bellingwedde

Wapen Bellingwolde

Wapen Wedde

met dank aan J. Boltendal, Wedde

Vlag Bellingwedde

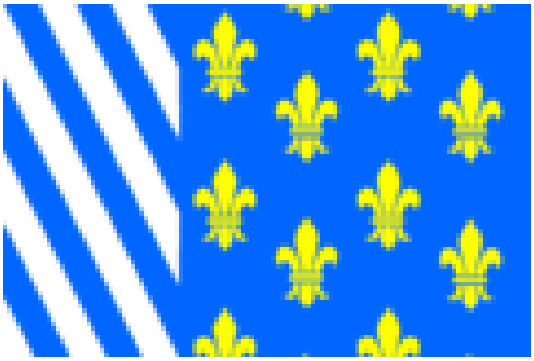

De lengte van de gemeentevlag verhoudt zich tot de hoogte als 3 : 2. De vlag bestaat uit een broeking (=1/3 van de vlag aan de zijde van de stok) met tien balken blauw-wit enzovoort, gaande in de richting van de broektop naar het tegenoverliggende hoekpunt van de broeking en een vlucht van blauw, bezaaid met gele heraldische lelies.

De vlag vertoont het model van de vlag die bij het wapen van het geslacht Schenck van Toutenburg gevoerd moet zijn, en de vlag zoals die is overgeleverd als praemonstratenzer embleem

Wapen Bellingwolde

I: 24 oktober 1894

“Van lazuur beladen met een in Romaanse stijl opgetrokken kloostergebouw (voorstellende het voormalige klooster Palmar te Reiderland) van zilver.”

Oorsprong/verklaring:

De gemeente vroeg op 23-06-1894 een wapen aan met een klooster, afgeleid van een zegel van het klooster Palmar uit 1275. Op dit zegel stond weliswaar het klooster afgebeeld, maar het stond niet op een schild. Kleuren waren ook niet bekend. Het praemonstratenzenklooster van Palmar vervulde een centrumfunctie in het gebeid. In dit klooster werd in 1327 of 1375 het Reiderlander landrecht te boek gesteld (in het Oud-Fries). Het klooster is in 1447 verlaten en uiteindelijk in 1520 door de Dollard verslonden. De Hoge raad van Adel maakte in een antwoord op 03-10-1894 geen bezwaren en vrij snel daarop werd het wapen verleend.

Opheffing: 1968 Bellingwedde

Literatuur: Visser en Buist, 1993; brievenboek Hoge Raad van Adel, 1894.

Wapen Wedde

I: 20 juni 1884

“Gedeeld: rechts een kasteel van keel op een veld van zilver; links doorsneden: boven een hooischelf van goud op een veld van sinopel, en beneden 2 golvende fascen van azuur op een veld van zilver.”

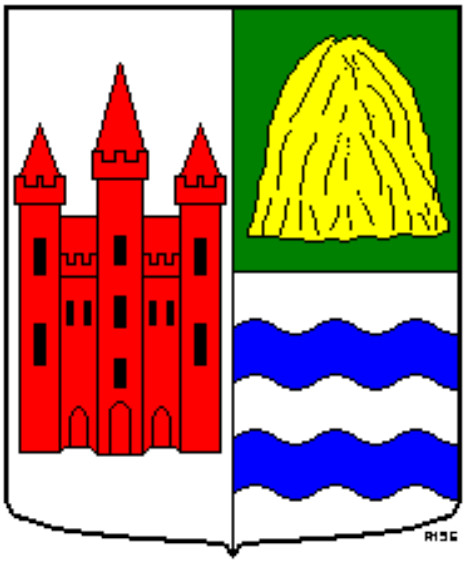

Oorsprong/verklaring:

Het wapen is een samenstelling van de wedderborg (zie ook Bellingwedde), een symbool voor veeteelt, en de Dollard, waaruit de gemeente is ontstaan.

In het ontwerp voorafgaande aan de verlening, stonden er in plaats van de hooimijt twee gekruiste zeisen. De gemeente vond een hooimijt een beter symbool. Het wapen is dus conform de wijziging verleend.

Wedde was destijds blijkbaar een armlastige gemeente, aangezien in hetzelfde koninklijk besluit waarin het wapen wordt verleend, de gemeente vrijgesteld wordt van het betalen van de bijbehorende leges.

Opheffing: 1968 Bellingwedde

Literatuur: Sierksema, 1962; archief gemeente Bellingwedde

Wapen Bellingwedde

I: 23 april 1969

“Gegeerd van azuur en goud, de geren van azuur beladen met een lelie van goud, gericht vanuit het middelpunt van het schild: een hartschild geschuinbalkt van azuur en zilver van 10 stukken. Het schild gedekt met een gouden kroon van 3 bladeren en 2 paarlen.”

Oorsprong/verklaring:

De blauwe vlakken in het gele veld duiden op de vele overstromingen in dit gebied. De lelies zijn afkomstig van het wapen van de Praemontstratenzer orde, die een klooster hadden te Palmar in Reiderland. Dit klooster zou in de middeleeuwen een centrumfunctie in het gebied gehad hebben. Het klooster telde in de 13^{e} eeuw maar liefst 190 monniken, maar werd in 1478 verlaten, vanwege overstromingsgevaar van de Dollard. Het verdween in 1520. Het klooster kwam als geheel voor in het oude wapen van Bellingwolde.

Opname van het klooster in het nieuwe wapen zou tot een onoverzichtelijk geheel leiden met het wapen van Wedde. Gedacht werd eerst aan een gedeeltelijke opname van het wapen der Praemontstratenzer orde, maar ook dit leidde tot onove5rzichtelijke wapens. Uiteindelijk is gekozen voor opname van 4 lelies voor het klooster en de kleuren van de orde.

Het hartschild is het wapen van Schenck van Toutenburg, eerste heer van Wedde na de Gelderse overheersing. Dit wapen staat op de poort van het kasteel te Wedde, dat afgebeeld werd in het oude wapen van Wedde.

Toevoeging: 1968 Bellingwolde, Wedde

Literatuur: Visser en Buist, 1992; Bontekoe, 1969 (1994)